

Maandag

18 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst te 20 Ct. de regel, uitgezonderd Hawelijken, Geboorten- en Doodskenningslijsten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelrecht voor iedere plaatsing. Men abbonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Geene tusschenkomst der natie; geene uitkomst!

Ieder heeft nog versch in het geheugen de staatkunde, die het vijftienjarig Koninkrijk der Nederlanden van een scheurde; — ieder ondervindt nog dagelijks den druk, dien het negenjarig nuttelooz volhardingsstelsel te weeg bracht; — ieder torsch met weemoed de lasten, door eene zoogenaamde reddingswet opgelegd, die en rentheffers en belastingsschuldigen gelijkelijk treft; — ieder ontwaart met kommer den achteruitgang der algemeene welvaart, de overal doorstralende vermindering van bronnen van bestaan en vertier, de kwijning der nijvere volksklassen; — en nogthans geduld, gedweheid en lijdzaamheid, genoegzaam overal en algemeen!

Geene kwijning, geen achteruitgang nogthans zonder oorzaak. Ligt die in omstandigheden, van den menschelijken wil ten eene male onafhankelijk, dan is er slechts leening, geene wegname van het ondervonden kwaad denkbaar. — Wanneer een land door den rampspoed van eenen overvloedigen oorlog wordt geteisterd, door overstromingen wordt gekweld, door het onheil van misgewas wordt getroffen, door den loop van staatkundige gebeurtenissen in vreemde rijken wordt gedrukt, dan voorzeker zijn geduld en lijdzaamheid, met onderlinge behulpzaamheid gepaard, onmiskenbare deugden en onwaardeerbare eigenschappen.

Maar wanneer er is algemeene kwijning onafhankelijk van alle soortgelijke omstandigheden, dan kan de oorzaak daarvan alleen worden gezocht in miskenning van het algemeen belang en in eene slechte en berispelijke leiding van hetzelve; — dan moet de oorzaak noodwendig gelogen zijn in menschelyk gewrocht en menschelyk toedoen; — en dan is ieder lid van het maatschappelijk gezin zedelijk verplicht, alles te doen, wat in zijn vermogen is, om hetgeen door menschen verkwadde en tot algemeen ongerief is in werking gebragt, met menschenhanden wederom te doen veranderen en verbeteren.

Eens toch is aldan het oogenblik daar, waarop de maatschappij, of zijgende en lijdelyk blijvende, zich meer en meer moet laten te gronde rigten of het gevoel harer eigen waarde hernemende en doende gelden, haren eigen toestand moet hervormen.

Er is geen middelweg denkbaar; en kan de keuze dan twijfelachtig zijn? kunnen geduld en lijdelykheid ook dan nog in goeden ernst voorstanders of verdedigers vinden?

De ondervinding heeft geleerd, dat de bestaande vormen van regering voor de behartiging van het algemeen belang geene genoegzame, geene afdoende waarborgen hebben opgeleverd. Een tijdvak van dertig jaren heeft bewezen, dat de gevestigde regeringsorde op den duur nergens anders toe geleid heeft, dan om de kunst van regeren tot een ellendig spel te verlagen van zelfzochtheid en kuiperij. — Om het staatsbewind tot een kleingeestig stelsel te dwingen van onderlinge belofte en wederzijtsche gediensigheid van allen, die op den openbaren gang van zaken eenigen invloed hadden uit te oefenen; en om, met doorgaande verhoogen der lasten, tot groot nadeel des volks, het algemeen belang oijns- en dienstbaar te maken aan de bijzondere belangen en

de bijzondere inzichten van allen, die buiten en tegen de natie, in meerdere of mindere mate mede regerden.

Is die les nog niet daar genoeg betaald om er eindelijk mee te doen? Heeft de houding der Regering, eerst om eene staatshervorming gedurig te verschuiven tot na de schikking met België, later om die hervorming als eene nietige formaliteit te beschouwen; vervolgens om de regeling van 's rijks finantieele ongelenigheden tot eene voorwaarde te stellen, welker vervulling moest voorafgaan; en thans, nu die voorwaarde zoo goed als vervuld is, om zich tegen alle hervorming aan te kanten en elke toezegging daarvan te ontwijken; — heeft die houding niet genoeg getoond, dat zij in ernst geene afdoende hervorming wil; dat zij de voorkeur geeft aan eene Regering waarvan eigenbelang de spil en zelfzochtheid de hefboom is; dat zij schuwt de herneming des gezags en des overwichts van het algemeen belang boven de bijzondere; in één woord dat het ministerie wil blijven regeren, gelijk te voren, dat is, zonder, buiten en tegen het volk, hetwelk tot niets anders geschikt wordt geoordeeld dan om dien gang van zaken door geldelijke opofferingen te schragen en om daarvoor beloon te worden met eene loftuiting over den nationaal goeden wil (ja wel! goeden wil!), door den mond des Konings, even als een blijk van goedkeuring eens vaders over de gehoorzaamheid zijner kinderen, over de natie uitgesproken!

Heeft eindelijk de houding der zoogenaamde volksvertegenwoordiging niet genoeg doen zien, dat ook van die zijde geene eenparige impulsie tot hervorming te wachten is? — Er is een strijd van gevoelens ontstaan tusschen de beide ligchamen van staat, die de natie heeten te vertegenwoordigen. De oorzaak daarvan is niet ver te zoeken. De blykbare gezindheid van het ministerie geeft hier de oplossing van het raadsel. De rol des Konings moet in dit alles geacht worden, te wezen die der onzijdigheid. Bemiddelaar in den strijd der verschillende staatsmagten, behoort hij de algemeene belangen te leiden naar de algemeene gevoelde en algemeen geuite behoeften. — En indien het nu waar is en de overtuiging algemeen is: dat er geen redding kan wezen dan in de staatshervorming: dat alle hervorming zonder impulsie ondenkbaar en onmogelijk is: dat de Regering ze schuwt of ontwijkt, nu de natie zelve zich niet heeft verklaard en hare beide vertegenwoordigende ligchamen spreken in eenen tegenovergestelden zin; en dat dus alles zal blijven bij hetgeen is en hetgeen is, ten verdere leidt; welnu! dat dan de natie zelve hare stem verheft; dat zij partij kiese in den ontstane strijd; dat zij openlijk te kennen gve, den goeuten wensch van de Tweede Kamer eener tijds herziening der grondwet te deelen, en niets liever te verlangen, dan dat de Tweede Kamer van haar regt gebruik make, om tot herziening der grondwet een voorstel te doen; eindelijk dat zij die herziening verzoeken in eenen geest, die haar invloed op den algemeenen loop van zaken duurzaam vestigen zal.

De Tweede Kamer zal dan geschraagd en onderstond door den nationalen bijval, sterker gewapend en geduchter ten strijde toegerust, met meerder kracht, hare stem verheffen bij dat geheimzinnig ligchaam der ouden in den lande, dat zich blindelings schijnt te voegen naar de raadslieden der Kroon, omdat hun oorsprong is

koninklyke gunst, en zij, in de raadslieden der Kroon alleen dianaren des Konings zionde, de inzichten van deze met de persoonlyke des Konings verwarren of gelijk stellen en omdat zij als koninklijke gunstelingen den veronderstelden koninklyken wil meenen te moeten doerf gelden, boven het welbegrepen koninklyk belang.

Het ministerie zal, bij zoodanige openbaring der volksstem, allen steun, alle vertrouwen missende, geheel aan zichzelf zijn overgelaten. De Eerste Kamer zelve zal terugdeinzen voor de kracht der openbare meening. De bemiddelende rol des Konings zal een aanvang nemen. — Hem en hem alleen zal de verhooven roeping verbeiden de wenschen der natie te vervullen, het algemeen belang voor de toekomst te verzekeren en door de vorming van een eenstemmig hervormingsgezind ministerie eene afdoende hervorming te doen tot stand brengen.

Maar zwijgen daarentegen de ingezetenen, ook wederom nu, dan is alle herstel, alle uitkomst onmogelijk; dan zal het rijk van onderling dienstbetoon en wederkerige belofte deszelfs gezag hernemen; dan zal de regering der bijzondere belangen over die des algemeens op nieuw worden bestendigd; dan zal het land meer en meer in den pool van ellende verzonken, door deszelfs politieke droomerigheid verdiept; en stil gemor of geheime vorzuchting, zal het verdiend brandmerk zijn, hetwelk de ingezetenen, ten schande hunner onverschilligheid of hunner slaafschheid, zich zullen hebben berokkend!

NIJEWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

— Brieven uit St. Petersburg van het begin van November, stellen den toestand van de Katerin als zeer onrustigend voor; H. M. geeft dikwijls bloed op en is over het algemeen zeer zwak. De dood, harer dochter moet een allernaderlijken invloed op haar gestel gehad hebben. De geneesheeren geven geene hoop op eene volkomene herstelling, daar zich alle teekenen van eene titterende koorts vertoonen wier eijdelijke afloop wel niet twijfelachtig is. De Keizer is zeer niet geslagen, laat zich maar zelden zien en herkelt al het voorkomen van iemand, wien een zware kommer drukt. Het gerucht wil, dat de Koning van Pruisen zijne zuster te St. Petersburg zal gaan bezoeken.

ENGELAND.

— In den Courier of Parth leest men: — Een inwoner dezer plaats, hezig met een gedeelte van den stam eens plantaanbooms te bereiden, om er eene vloot van te maken, bemerkte eene kleine onvleehheid in het midden van den plank; deszelve zacht opengemaakt hebbende, vond hij eene kleine cel, waarin eene lange bruine vlieg zich bevond. Zij was levend en kwam uit bare verblijfplaats maar kon zich van hare vleugels niet bedienen. Te oordeelen naar de dikte van den boom, moet dat insect er meer dan eene eeuw ingezeten hebben, want er was niet eene opening waardoor het zoude hebben kunnen doordringen en zelf niet in staat er eens te maken.

— Gelijk bekend is zendt Engeland een groot gedeelte van zijne misdadigers naar Australië; eenigen verloofden zich allenskeels, anderen werden nog erger. In den laatsten tijd heeft men deze booswichten van de beteren afgescheiden en zeshonderd op eens op eens geheel eenzaam plaats tusschen de eilanden Norfolk, Phillip en Mirrion, bari gebragt. Deze plaats heet het helle-eiland, wegens de duivelsche boosheid der alreus bewoners, welke de grootste booswichten van Groot-Brittanje zijn. Bijna allen ontgingen slechts ten gevolge van de toegewijheid der gezworenen of van toevallige omstandigheden de doodstraf, die zij gezamenlijk hadden verdiend. Onder deze menschen vindt men tweevadermoorders, een, die driemaal getrouwd was en zijne drie vrouwen ombragt, één zelfs, die uit honger en durstigheid zijn eigen kind slagte en at! Dore schepelingen, welke van menschen niets hebben, dan de gedaante, worden als wilden dieren behandeld en slaan buiten de wet. Soldaten bewaken hen en schieten hen zonder omstandigheden neder, waner zij oproerig worden. Onder elkander leveren zij dikwijls de vreeslijkste gevechten en wonen daarbij eens of

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.